

اثرات به کارگیری پروبیوتیک، پریوتیک و مخلوط آنها بر عملکرد جوجه‌های گوشتی

حسین ابراهیمی^{۱*}، محمد هوشمند^۲، مختار خواجوی^۲، اصغر نقی‌ها^۲، سمیه ابراهیمی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد تغذیه دام و طیور دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج

۲- عضو هیئت علمی گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج

۳- دانش آموخته کارشناسی گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه مازندران

*نویسنده مسئول: آدرس مکاتباتی: فارس- ارسنجان- کدپستی: ۷۳۷۶۱-۵۵۱۶۹، پست الکترونیکی:

hnebrahimi@yahoo.com

چکیده

هدف از انجام این آزمایش، مطالعه اثر پروبیوتیک، پریوتیک و مخلوط حاوی نسبت‌های مختلف از این دو افزودنی بر عملکرد جوجه‌های گوشتی بود. در یک طرح کاملاً تصادفی، ۳۶۰ قطعه جوجه گوشتی (کاپ ۵۰۰) یک روزه بین تیمارهای شش گانه توزیع گردیدند. هر تیمار دارای ۴ تکرار بوده که در هر تکرار ۱۵ قطعه جوجه قرار داده شد. جیره‌های آزمایشی عبارت بودند از: ۱- جیره شاهد (بدون افزودنی) (Ctrl)، ۲- جیره شاهد به علاوه پریوتیک (Pre)، ۳- جیره شاهد به علاوه پروبیوتیک (Pro)، ۴- جیره شاهد به علاوه مخلوط پروبیوتیک و پریوتیک با نسبت ۱ به ۱ (M1)، ۵- جیره شاهد به علاوه مخلوط پروبیوتیک و پریوتیک با نسبت ۲ به ۱ (M2)، ۶- جیره شاهد به علاوه مخلوط پروبیوتیک و پریوتیک با نسبت ۱ به ۲ (M3). جوجه‌ها از سن ۱ تا ۳ هفتگی با جیره آغازین و از ۴ تا ۶ هفتگی با جیره پایانی تغذیه گردیدند. نتایج نشان داد جوجه‌های تیمارهای M1 و M3 در دوره ۲۱-۱ روزگی، افزایش وزن بیشتری در مقایسه با گروه شاهد داشتند ($P < 0.05$). افزودن مخلوط پروبیوتیک و پریوتیک با نسبت ۱ به ۱ باعث بهبود معنی دار ضریب تبدیل خوراک در دوره ۲۱-۱ روزگی گردید. در دوره ۴۲-۲۲ و ۴۲-۱ روزگی از نظر افزایش وزن بدن، مصرف خوراک و ضریب تبدیل غذایی بین گروه شاهد و سایر گروه‌ها اختلاف معنی داری مشاهده نگردید.

واژه‌های کلیدی: پریوتیک- پروبیوتیک- جوجه‌های گوشتی- عملکرد.

مقدمه

نگرانی‌های ناشی از پیامدهای نامطلوب به کارگیری پیوسته آنتی‌بیوتیک‌ها (احتمال ایجاد مقاومت در برابر باکتری‌های بیماری‌زا و باقی‌مانده آن‌ها در فرآورده‌های حیوانی)، باعث گردید که پژوهشگران در پی یافتن جایگزین‌هایی طبیعی، سالم و موثر برای آنتی-بیوتیک‌ها باشند (۸). از مهم‌ترین جایگزین‌های پیشنهاد شده می‌توان پروبیوتیک‌ها و پریوتیک‌ها را نام برد که در سال‌های اخیر استفاده از آن‌ها به خاطر عدم ماندگاری در لاشه و تأثیرات مفید بر خصوصیات تولیدی و توان ایمنی طیور، جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده است (۱۷).

پروبیوتیک‌ها مکمل‌های میکروبی زنده بوده که با بهبود تعادل میکروارگانیسم‌های روده بر حیوان میزبان اثرات مثبت دارند (۵)

و (۱۵).